

KURAN'DA TEKRARLARIN HİKMETİ (17)

(...dünden devam)

Peygamber(s.a.v.)in, kendisinden barış veya güvence isteyen düşman savaşçılarını reddettiğine dair hiçbir haber gelmediği gibi, onun, kendisiyle barış yapmış, yahut müttefik, ya da tarafsız kimselerle savaştığına dair de hiçbir haber gelmemiştir. Peygamber(s.a.v.)in, gazve ve seriyyelerini inceleyenler, göreceklerdir ki o, durup dururken hiçbir kav-me asker göndermemiş, savaş açmamıştır. Düzenledikleri savaşlar da ya bir düşmanlığı savmak, yahut düşmandan öc almak, haksızlık edenleri cezalandırmak, yola getirmek, heder olan bir Müslüman kanının öcünü almak, yahut İslâm çağrı özgürlüğünü garanti altına almak, yahut antlaşmayı bozanlara, düşmana yardım edenlere ders vermek amacıyla yapılmıştır.

Bunların hepsi Kur'ân'ın çizdiği genel prensip sınırları içindedir. Peygamber'in, Kitâp ehliyle olan savaşları da Kur'ân'ın bu prensibi içinde kalmıştır. Medine ve Hayber'deki yahudi kabilelerini kuşatması, onların Müslümanlara karşı entrika ve tuzakları sonucu olmuştur. Mu'te ve Tebuk seferleri, Şam yolu üzerinde bulunan hıristiyan kabilelerin, Peygamber'in elçilerine ve yoldan geçen Müslüman kabilelerine saldırmalarına cevâb olarak düzenlenmiştir.

Tevbe Sûresinin: *"Kendilerine Kitâp verilenlerden Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve Elçisinin haram kıldığını haram saymayan ve hak dinini din edinmeyen kimselerle, boyun eğerek elleriyle cizye verecekleri zamana kadar savaşın"* meâlindeki 29 ncu âyeti, buna işâret etmiş ve savaşmayı, yalnız hak dine bağlı kalmayan, Allah ve Elçisinin haram kıldıklarını haram kılmayan Kitâb ehliyle sınırlamıştır. Yalnız öylelerine karşı savaşılmasını emretmiştir. Yalnız şunu da vurgulamak gerekir ki Kur'ân, hak din ile yalnız Hz. Muhammed'e gelen dini değil, bütün peygamberlerle gönderilen dini kasdetmektedir ki zâten İlâhî dinlerin esası birdir. Zinâ, edepsizlik, kumar, içki, domuz eti, riba gibi temel yasaklar İslâmdan önceki kitaplarda da vardır, Allah'a ibadet, ebeveyne iyilik, büyüklere saygı, fukaraya yardım, başkalarına iyilik gibi güzel emirler o Kitâplarda da mevcuttur. O halde o eski İlâhî dinlerin özüne bağlı kalanlar, Hz. Muhammed'in getirdiklerini de kabul etmiş demektir. Çünkü Hz. Muhammed'in getirdikleri de zaten bunlardır. Artık onlarla savaşılmaz. Ama o dinlerin ruhundan ayrılmış, âhirete inanmayan, dün-yaperest insanlarla, bunlar Müslümanlara saldırdıkları veya İslâm için bir tehlike oluşturdıkları takdirde savaşılır.

(devamı yarın..)

